

Infidelity for Intelligence: Going Behind Enemy Lines

**Rabbi Efrem Goldberg
Boca Raton Synagogue
Shavuos 2011**

Love, honeypots and recruitment—Wikipedia

If one paid attention only to the fictional James Bond, little besides love would be involved in recruitment. The reality is different, although the details will vary with countries, cultures, legality of the physical contact, and other aspects of a specific situation. US intelligence services, for example, are concerned when their own personnel could be subject to sexual blackmail. This applied to any homosexual relationship until the mid-1990s, and also applied to heterosexual relationships with most foreign nationals. In some cases, especially when the national was a citizen of a friendly nation, the relationship needed to be reported. Failure to do so, even with a friendly nation, could result in dismissal.

One former CIA officer said that while sexual entrapment wasn't generally a good tool to recruit a foreign official, it was sometimes employed successfully to solve short-term problems. Seduction is a classic technique; "swallow" was the KGB tradecraft term for women, and "raven" the term for men, trained to seduce intelligence targets .

During the Cold War, the KGB (and allied services, including the East German Stasi under Markus Wolf, and the Cuban Intelligence Directorate (formerly known as Dirección General de Inteligencia or DGI)) frequently sought to entrap CIA officers. The KGB believed that Americans were sex-obsessed materialists, and that U.S. spies could easily be entrapped by sexual lures. The best-known incident, however, was of Clayton Lonetree, a Marine guard supervisor at the Moscow embassy, who was seduced by a "swallow" who was a translator at the Embassy of the United States in Moscow. Once the seduction took place, she put him in touch with a KGB handler. The espionage continued after his transfer to Vienna, although he eventually turned himself in.

The Soviets used sex not only for direct recruitment, but as a contingency where an American officer might need to be compromised in the future. The CIA itself made limited use of sexual recruitment against foreign intelligence services. "Coercive recruitment generally didn't work. We found that offers of money and freedom worked better." [11] If the Agency found a Soviet intelligence officer had a girlfriend, they would try to recruit the girlfriend as an access agent. Once the CIA personnel had access to the Soviet officer, they might attempt to double him.

Examples of people trapped by sexual means include:

- Clayton J. Lonetree, a US Marine Sergeant embassy guard in Moscow, was entrapped by a female Soviet officer in 1987. He was then blackmailed into handing over documents when he was assigned to Vienna. Lonetree is the first US Marine to be convicted of spying against the United States.
- Roy Rhodes, a US Army NCO serving at the US embassy in Moscow, had a one-night stand (or was made to believe he had) with a Soviet agent while drunk. He was later told the agent was pregnant, and that unless he co-operated with the Soviet authorities, this would be revealed to his wife.
- Irvin C. Scarbeck, a US diplomat, was entrapped by a female Polish officer in 1961, and photographed in a compromising position. He was blackmailed into providing secrets.
- Sharon Scranage, a CIA employee described by one source as a "shy, naive, country girl", was allegedly seduced by Ghanaian intelligence agent Michael Soussoudis. She later gave him information on CIA operations in Ghana, which was later shared with Soviet-bloc countries.
- Mordechai Vanunu, who had disclosed Israeli nuclear secrets, began an affair with an American Mossad agent, Cheryl Bentov, operating under the name "Cindy" and masquerading as an American tourist, on September 30, 1986. She persuaded him to fly to Rome, Italy, with her on a holiday. Once in Rome, Mossad agents drugged him and smuggled him to Israel on a freighter.
- John Vassall, a British civil servant who was guided by the KGB into having sex with multiple male partners while drunk. The KGB then used photographs of this to blackmail Vassall into providing them with secret information.
- Bernard Boursicot, a French diplomat, was entrapped by Shi Pei Pu, who was working for the Chinese government. Shi Pei Pu, a male Chinese opera singer, successfully masqueraded as a woman and told Boursicot he was carrying Boursicot's child. The situation was fictionalized into the play M. Butterfly.
- Katrina Leung, indicted as a double agent working for both China and the FBI, seduced her FBI handler, James J. Smith, and was able to obtain FBI information of use to China through him. She also had an affair with another FBI officer, William Cleveland.
- In 2006, the British Defence Attaché in Islamabad Pakistan, was recalled home, when it emerged that he had been involved in a relationship with a Pakistani woman, who was an intelligence agent. While the British Government deny that secrets were lost, others sources say that several Western operatives and operations within Pakistan were compromised.[1]
- In May 2007 a female officer serving in Sweden's Kosovo force was suspected of having leaked classified information to her Serbian lover who turned out to be a spy.

1. Gemara (Sanhedrin 74a)

R' Yochanan said in the name of R' Shimon ben Yehotzadak: **They took a vote on the matter and decided in the attic of Niszah's house in Lod:** **Concerning all prohibitions in the Torah, Transgress such-and-such a prohibition and you will not be killed, but if you refuse to do so, we will kill you,** **except for when he is told to engage in idol worship, illicit relations with an *ervah*, or murder. A person must give his life rather than commit any of these three sins.**^[24]

The Gemara asks:

Now, is it true that one may not engage in idol worship even if it costs him his life? But it was taught in a Baraisa: **R' YISHMAEL SAID:** **FROM WHERE DO WE KNOW THAT IF THEY SAID TO A PERSON: "ENGAGE IN IDOL WORSHIP AND YOU WILL NOT BE KILLED, but if you refuse to do so, we will kill you"; FROM WHERE DO WE KNOW THAT HE SHOULD WORSHIP the idol AND NOT BE KILLED?** **SCRIPTURE TEACHES:**^[25] **You shall guard My decrees and My laws that man shall carry out AND BY WHICH HE SHALL LIVE.** **This implies that man shall live by God's laws AND NOT DIE by them. Thus, if a person is threatened with death unless he engages in idolatry, he should worship the idols to save his life.**

4. Gemara (Megilla 15a)

The Megillah states further:

Esther said to Mordechai: **Go, assemble all the Jews, etc. until which is not like the custom.**^[27] **R' Abba explained Esther's words:** **It will not be like the custom of everyday,**^[28] **because every day until now, I had relations with Achashverosh under compulsion,**^[29] **but from now on it will be with my consent.**^[30]

Esther's message concludes:

And if I am lost, I am lost, **Just as I am lost from my father's house,**^[31] **so too shall I be lost from you. I.e. by submitting voluntarily to Achashverosh, Esther would be forever forbidden to Mordechai, her legitimate husband.**^[32]

2. Gemara (Avoda Zara 25b)

The Gemara answers:

R' Yirmiyah said: **In this clause of the Mishnah, we are dealing with a prominent woman, regarding whom the concern for murder is inapplicable, because [people] are afraid of assaulting her. The Mishnah teaches that she must nevertheless avoid seclusion with an idolater because of the concern for licentiousness.**^[33]

An alternative answer:

Rav Idi said: A woman's defensive weapons are always on her.^[34]

3. Gemara (Megilla 13a)

The Megillah continues:

Since she had neither father nor mother. It is already clear from this verse that Esther was an orphan. Accordingly, the Gemara asks: **And when her father and mother had died?**

The Gemara answers:

Rav Acha said that the Megillah wishes to emphasize that Esther never had a father or a mother. **For when [Esther's mother] conceived her, her father died;**^[43] **and when [Esther's mother] gave birth to her, [Esther's] mother died.**^[44]

The Megillah states:

And when her father and mother had died, Mordechai took her as his daughter. **A Tanna taught in the name of R' Meir: DO NOT READ: "AS HIS DAUGHTER" BUT RATHER "AS HIS HOME,"** i.e. his wife,^[45] for Mordechai in fact married Esther.

The Gemara now proves that the word *בת*, daughter, can be explained as *home* or *wife*:

And the poor man had nothing except for one little ewe which he had bought, and she grew up together with him and with his children; she would eat from his bread, and she would drink from his cup, and she would lie in his bosom, and she was like a daughter to him.

The Gemara analyzes this verse:

Does it follow that because she would lie in his bosom she was like a daughter to him? How does the ewe's lying in his bosom make her similar to a daughter? **We must say, then, that the verse does not mean "like a daughter" but rather "like a home,"** i.e. a wife, who lies in her husband's bosom. **So too, in our verse in the Megillah, the intent is that Mordechai took Esther "as a home,"** i.e. a wife.

5. Rashba—R. Shlomo b. Aderet (1235–1310)

[טו ע"א] מה שכתב בהגדה ואני " כאשר אבדתי אבדתי כשם שאבדתי מבית אבא כך אבדתי ממך" הקשו בתוספות יגרשנה ויחזירנה אחר כך שאינה אסורה לו מחמת זנות וכדמוכח כפ' שני דטוטה¹⁰⁰⁰, לא היה מתנה עמה לא על קדם שתתארס¹⁰⁰¹ ולא על לאחר* שתתגרש, דאינו מתנה אלא¹⁰⁰² מה שאוסרה עליו¹⁰⁰³ והלכה והיתה לאיש אחר [כתיב]*, נשאת אסורה לחזור לו ונתה מותרת לחזור לו¹⁰⁰⁴. ותירצו שהי[נה] ירא לגרשה לפי שכל מעשה הגט בעדים וירא שמה יתפרסם ויודע* הרבו למלך¹⁰⁰⁵, ואינו נכון כענין, ויכתוב* לו בכתב ידו שהוא כשר דאורייתא¹⁰⁰⁶, וטוב היה לו לעשות כן, דהא אסתר היכי עבדה הכי, דהשתי ברצונה נבעלת ותהרג ואל תעבור¹⁰⁰⁷ ואלו היה* מגרשה בכתב ידו¹⁰⁰⁸ לא היתה¹⁰⁰⁹ עוברת על אסור עריות החמור ולא היתה¹⁰¹⁰ נאסרת למרדכי, אלא שדברי אגדה הן ואין משיבין עליהן¹⁰¹⁰.

7. Gemara (Nazir 23b)

The Gemara elaborates on the merit of performing a transgression for righteous purposes:

רַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק – Rav Nachman bar Yitzchak said: זְרוּלָה עֲבִירָה לְשִׁמְיָהּ מִמִּצְוָה שְׂלֵא לְשִׁמְיָהּ לְשִׁמְיָהּ – A transgression committed for the sake [of Heaven] is of greater merit than a mitzvah performed for ulterior motives.

Before Rav Nachman quotes Scriptural support for his teaching, the Gemara interjects with a question:

בִּלְבַד יִתְּנָה אֶת רֵיבּ – But Rav Yehudah has said in the name of Rav: לְעוֹלָם יִצְטָק אֲנִים בְּתוֹרַה וּבְמִצְוֹת – A person should always engage in the study of Torah and the performance of mitzvos אֲפִילוּ שְׂלֵא לְשִׁמְיָהּ – even for ulterior motives, שְׂמִינָהּ שְׂלֵא לְשִׁמְיָהּ כִּי לְשִׁמְיָהּ – because from learning Torah and doing mitzvos for ulterior motives he will eventually come to learn Torah and do mitzvos for their own sake.^[14] – ? –

Based on this objection, the Gemara revises Rav Nachman's statement:

אֵלֵּי אִימָא קְמוּצָה שְׂלֵא לְשִׁמְיָהּ – Say instead that a transgression committed for the sake of Heaven is equal to, not greater than, a mitzvah performed for ulterior motives.^[15]

The Gemara now records the Scriptural source adduced by Rav Nachman, which indicates the merit of a "righteous transgression":

– דְּכֵתִיב: „תִּבְרַךְ מְנַשִּׂים וְעַל אִשֶּׁת חֶבֶר הָקִינִי מְנַשִּׂים בְּאֵהָל תִּבְרַךְ” – For it is written in reference to Yael, who committed a "righteous transgression": She will be blessed with [the blessing bestowed upon] the women, will Yael, wife of Chever, the Keinite; she will be blessed with [the blessing bestowed upon] the women in the tent.^[16] – מִי אֵינָן נְשִׂימֵי שְׂבָאָהָל – Who are "the women in the tent"?

6. Shoftim Chapter 5

חָרַב לִפְנֵי בָרַק וְיָרַד סִיסְרָא מֵעַל הַמְּרֻבָּה וַיִּגַּס בְּרַגְלָיו: וּבָרַק רָדַף אַחֲרָיו הַרְכִּיב וְאֶחָרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרַשְׁתָּ הַיּוֹם וַיִּפֹּל כָּל-מַחֲנֶה סִיסְרָא לִפְנֵי-חָרַב לֹא נִשְׁאַר עַד-אַחַהּ: וְסִיסְרָא גַם בְּרַגְלָיו אֶל-אֵהָל יַעַל אִשֶּׁת חֶבֶר הָקִינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ-חִצּוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הָקִינִי: וַתֵּצֵא יַעַל לְקִרְיַת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלַי אֶל-חִיבָא וַיִּסֹּר אֵלָיָהּ הָאֵהָלָה וַתִּכְסְוָהּ בְּשִׁמְיָהּ: וַתֹּאמֶר אֵלָיָהּ הַשְׂקִינִי נָא מַעַט-מַיִם כִּי צָמְאִיתִי וַתִּפְתַּח אֶת-יָנָאוֹד הַחֲלָב וַתִּשְׁקְוָהּ וַתִּכְסְוָהּ: וַתֹּאמֶר אֵלָיָהּ עַמֹּד פְּתַח הָאֵהָל וְהָיָה אִם-אִישׁ יָבֹא וְשָׁאַלְךָ וַתֹּאמֶר הִנֵּה-פֹה אִישׁ וַתֹּאמְרָה אֵין: וַתִּקַּח יַעַל אִשֶּׁת-חֶבֶר אֶת-יָמֹד הָאֵהָל וַתִּשֶׂם אֶת-הַמַּשְׁבֵּת בִּינָהּ וַתִּבְּאוּ אֵלָיו בְּלֹאֵס וַתִּתְקַע אֶת-הַיָּמֹד בְּרַגְלָהּ וַתִּצְעַק בְּכַאֲרָז וַהֲוֹא-נִרְדָּם וַיֵּצֵף וַיָּמָת: וְהָיָה בָרַק רָדַף אֶת-סִיסְרָא וַתֵּצֵא יַעַל לְקִרְיַתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לָךְ וְאַרְבָּן אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אַתָּה מִכְבֵּשׁ וַתָּבֹא אֵלָיָהּ וְהָיָה סִיסְרָא נָפֵל מִתּוֹ וַתִּתְקַדּ: וַתִּבְרַךְ: וַתִּבְרַע אֵלֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ-חִצּוֹר לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַתִּמְלֶךְ יָד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַלְלוּ וַתִּקְשֶׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ-חִצּוֹר עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יָבִין מֶלֶךְ-חִצּוֹר:

¹⁷ Sisera fled on his feet to the tent of Jael, the wife of Heber the Kenite, for there was peace between Jabin, king of Hazor, and the House of Heber the Kenite. ¹⁸ Jael went out toward Sisera and said to him, "Turn aside; my lord, turn aside to me, do not fear." So he turned aside to her to the tent, and she covered him with a blanket.

¹⁹ He said to her, "Give me now a bit of water to drink, because I am thirsty." She opened a skin of milk, gave him to drink, and covered him. ²⁰ He said to her, "Stand at the entrance of the tent, and it shall be that if any man will come and ask you and say, 'Is anyone here?' you shall say, 'No!'"

²¹ Jael, wife of Heber, took a tent peg, placed a hammer in her hand, came to him stealthily, and drove the peg into his temple and it went through into the ground — [while] he was sleeping deeply and exhausted — and he died. ²² Behold — Barak was pursuing Sisera, and Jael went out toward him and told him, "Come and I will show you the man whom you seek!" He came to her and behold — Sisera was fallen, dead, with the peg in his temple.

²³ On that day God subjugated Jabin, king of Canaan, before the Children of Israel. ²⁴ The hand of the Children of Israel became progressively harsh over Jabin, king of Canaan, until they destroyed Jabin, king of Canaan.

שָׂרָה רֵבֵקָה רָחֵל וְלֵאָה – Our Matriarchs: Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah.^[14]

The Gemara discloses the transgression that Yael committed: **שֶׁבַע עֲבִילוֹת פָּעַל אוֹרוֹ רִשָּׁע – R' Yochanan said: אִמֵּר רַבִּי יוֹחָנָן שֶׁבַע עֲבִילוֹת פָּעַל אוֹרוֹ רִשָּׁע – That evil man, Sisera, performed seven acts of intercourse with Yael at that time; בֵּין רַגְלָיָהּ כָּרַע וְנָפֵל – as it is said: Between her legs he bent, he fell, he lay, etc.^[15]**

The Gemara raises a difficulty: **– וְהָאֵלֵּי אִימָא קְמוּצָה מְבִיטָה דִּילֵיהּ – But she derived pleasure from his intercourse, so why does the verse praise her?^[16]**

R' Yochanan answers: **כֹּל טוֹבָתָן שֶׁל רִשָּׁעִים אֵינָה – R' Yochanan said: אִמֵּר רַבִּי יוֹחָנָן כֹּל טוֹבָתָן שֶׁל רִשָּׁעִים אֵינָה – אֵלֵּי רַעָה אֵצֶל צְדִיקִים – Everything that wicked people consider good is nothing but bad in the eyes of the righteous, שְׂמִינָהּ שְׂלֵא לְשִׁמְיָהּ – as it is said that God told Laban: Beware of speaking with Jacob either good or bad.^[17] – בְּשִׁלְמָא רַע שְׂמִיר – It is certainly understandable why Laban was warned not to say anything bad to Jacob. אֵלֵּי טוֹב – But why was he not allowed to say anything good? – אֵלֵּי לֹא שְׂמִינָהּ מִינָהּ טוֹבָתָן רַעָה הוּא – Surely then, one can learn from this that what is good [to Laban] is bad to Jacob. שְׂמִינָהּ – Indeed, one can learn such a lesson from this.^[18]**

8. Gemara (Sanhedrin 74a)

The Gemara challenges the teaching that one should sacrifice his life rather than sin in public:
 והא אֶסְתֵּר פְּרָקְיָא הָיְיָ – **But** the incident involving Queen Esther was public knowledge.¹⁰⁰ Why, then, did she allow Achashverosh to cohabit with her? She should have given her life rather than submit to him! – ? –

Two answers are suggested:
Abaye said: Esther was like soil of the earth, i.e. she was completely passive while Achashverosh was intimate with her.¹⁰⁰ Since she did not actively participate in the cohabitation, she was not required to give her life.

9. Tosafos (Sanhedrin 74a)

דמיא אסתר פרהסיה הוה. הימיה דהיל לאקשויה עריות הוה דרוחא ונערה המאורסה לכו"י עמיה יסר ואל יעבור וכו' ק קא בריה סמוכות (דף ג' וס') דלמך דלכא נטות דמרו נפשיה ופרך ולידרוס לכו דלכא ערי ומאי קושליה הוה קסיר שבדוקמברו נפשיהו מאוס גילוי עריות ופרך בריה דלון חייבין מיניה על כפילה שוב סוכים מאוס דרמחא אפקריה דרשיה דעובד סוכים כדלמריין כפ' שקלין על האטסה (יבמות מה') דכתיב ורמח טושים ורמחם ומתוך כך היה דנה ר"מ להסיר בה ישראל מהמדת וכו' עליה עובד סוכים ושבו נגזיירי עמה לקיימה ביהמות דנה עיך למימד אחד לבעול כביאת עובד סוכים הוהיל כביאת בהמה והקסא הירי יתקן כ"י מרדכי דפ"ב כביאת עשים נחמרה לבעול כדלמרי' הסם דלכא פרושה כפ' האסא סתאחמלה (כתובות סהס') גבי נפשו סתאבסה בדי עשים על ידי נפשות. אסרה לבעול ואמריק נמי כפילה (דף ט"ו) כלמך אבדיה עשים אכא קד אבדיה מתך אלמא לגבי כפילה לא חשיב' ביאת עובד

סוכים כביאת בהמה וגם לכהונה נפסלה כביאתו אפי"ס כביאתה בהמה אינה נפסלה דלון וטע לכהונה כדלמריין כפ' הבא על יבמה (יבמות דף ע"ג.) דרשיה דעובד סוכים הוא דלמריה דרמחא למען חיים אכל ביאת עובד סוכים לא אפקריה וכוון דמארה לבעול אסרה לבעול וסעמאיה ונעמאיה ואמריין נמי כפוסה כפרק ארוסה (ד' כה וס') דשוי קוקין על יו' ופסל כתרומה ופרך פסיקא ונעמרה ויהא נעמאיה אחר רמחא אחד לבעול ואחר להרומה ומאני מוה דמימח כי אחר ונעמרה ויהא נעמאיה הני מילי היסא דבתך ביאה אסרה ליה

לאפקו עשים דכפלו הכי אסרה ליה קביל אלמא אשיל גבי עובד סוכים עיך ונעמאיה לאבד לבעול והא דלון לבעול והא דלון פריך הא ויהא אסתר עריות הוה דקום ליה דמאסי עמיה דקרקע עולם למען ולא מוחיב' למסור עמיה עריות דהא מרמח ילפין ורוחא גופיה כי מוחיב למסור עמיה ה"מ קודם שיהר בידים אכל היסא דלון עבד מעשה כעון סתאליפין אויבו על הסיק ומתמך מסתברא שאין היב למסור עמיה דמאי אבד אורסה מלי חיים דקמא דמברלי סומך עפי דילמא דמא רידי סומך עפי כיון דלון עבד מעשה והא דקאמר אף נערה המאורסה שהרג ואל תעבור יהרג גרטיק ואטעל קד דעבד מעשה אכל הנערה עמיה שהיא קרקע עולם אין חייבם למסור עמיה וזו גרם ההרג יק למרס דהרג הנערה קודם סתאבסה סתביא עליה אם הנערה אכל למען חטל הסם המוס פרהסיה לא ס"ר דמחי עמיה דקרקע עולם וכן נמי יק למרס כהיה רימס פרק הבא על יבמה (יבמות ד' ג' וס') דלמך רבא אין אונם למרוס שאין קשויל אלא לרעה דאם אומר לו שיהרגו או ימח שיבואו על הנערה ויודע שאם יבואו לו אסתר קלא יתקנה לא מליט למימד דלון עבד מעשה שהקשו חשיב מעשה ואם היה כבר מקושה ועומד והעשים הביארו על הנערה בהם דלוי יק אונם ודלון לו למסור עמיה והא דפריך פרק מות חליטה (ספ"ד ג' וס') גבי ימל והא קא מתביילת מעבירה ומאני סומכין כל רשעים רשע היה אלא לדיקום דכפלה נהם על חיה הכיל בה ויהמח לא בניו למימד ומאלי עמיה היה לה למסור עמיה אפי"ס שהיא קרקע עולם מאוס דהנהא חייבה כמעשה כדדריס כפרק סמיחה (ב"ק ד' ג') ונעריה הנפשות סעוקות דליב כשתעתיק נמי הי"ל לאקשויה גבי אסתר ועוד דעריקן הודרים קלא היסא אטסה קסרי בורח סיה ולא הוה קשילי לנאסה ואורסה סיה טריך סתאליפיה קן הודרשים כמו סמיחה הנפין והיא שדלנו כדכריה עד טבא עליה להחיה כו' והסם פריך על מה סתככות מסתבה מעשים כהאל הברך ערס רבקה רחל ולאה דלמריין כפ' מי סלמך ואלי כגור (ד' ג' וס') גדולה עבירה לסתח חמשה קלא לקמה שזיו מסתאליט מעבירה ומאני סומכין כל רשעים רשע היה אלא לדיקום סתמה ולא כו' למסור כל כך ומאלי פריך דיעל נמי מימאליה והקמא סתח סתככות מסתבה דאם היסא אטסה כהה סתככות מסתבה ואימ כסתאליפיה אסתר לחתוקות סתאליפיה אבדיה למה לא גירסה מרדכי תיעלה כוי סתאליפיה חמור לו דמחיר גרסיה לא אסרה כוונת כלא גיטליין כדמגן כמיב דמוסה (ד' י"ג) הכל מודים שאין מוחה עמה על כל קודם סתאליפיה ולא על אחר סתאליפיה סתאליפיה לאבד וסתמחי סתח סתאליפיה וסתמחי ואח"כ יחזירה זה הכלל כל סתכבעל ולא סתאליפיה לו לא היה מוחה עמה וי"ל דלון היה רומה לפרס סתיה ירח קן יודע למתך: **ר' אבהו** אססתא ופדי לדותא כו' . ההא עובדא דשלי יבמות (ד' קא: וס') דלמך ליה 3

10. Tosafos (Pesachim 25b)

כדי להגיל חכרו דלדרבה אכא למימד מלי חיים דמיה דמכריה סומך עפי דילמא דמא רידי סומך עפי ומיאו לזרייה אם אומרים לו סתח להקפס אוקין כערוס יהרג ואל יעבור דלון מלי למימד לא עבדנה מעשה דכיון סתוקיין אויבו ולין קשויל אלא לרעה כדלמרי' בריס הבא על יבמה (יבמות ג'). ומה שהא מתקנה כו' מעשה":

וגרם כפוסת דלמרי סתח היסא סתח קרקע עולם ולא עבדה מעשה אכל למסור מעשה כעון סתאליפיה לה סתביא סתרוס עליה חיסרג והא מעשה מעשה דמרוחא ילפין ורוחא לא מוחיב למימד נפשיה אלא כדלמרי' לו להרג בידים אכל אם אומר סתח לרוק סומך על הסיק או חיסרג אפי' חייב למסור עמיה

אף נערה המאורסה יהרג ואל יעבור. פי' הבעול אכל היא קיבעל ולא חיסרג דקרקע עולם היא כדלמרי' כגן סודר ומורה (סנהדרין ע"ג) וכריס כפוסות (דף ג' וס') נמי פריך ולידרוס לכו דלכאם קרי ורי' אומר דספיר גר' חיסרג. דהא דמאמס כגן סודר ומורה

11. Rashi (1040-1105)
(Sanhedrin 74b)

להבין במרגלים : והא אסתר פרהסיא
הוא . ובעלה לעובר טובים ולא
מכרה נפשה לקטלה : קרקע עולם
היא . אינה עושה מעשה הוא עושה
כ"ה מעשה : הגאון עצמו . שאין
העובר טובים מחסין להעבירו
מיראשו אלא להגאון עצמו מחסין
שאי ואין כאן חילול השם ליהרג על
ך : בני קוואקי ודימויקי . כלי נחש

אמר הכותב וזה הקטע אינו אלא אמר רביי קרקע עולם היא אלא כשחזר חכם אולם לבעלה שמתחבר
שיכולין לנשול אותה בעל כרחם אם נאמר שהסגן מה פהא י"ך לך הכל משכחה לה שהסגן
כשעלה לבה טינה דאמרינן תמות ולא תבעל לו וכו' הדין לנאוי דקיי"ל כרבה דאמר הכאח עמון שאני שנס
שאם העלה לבה טינה ימות חף כשעלה לבה טינה תמות ולא תבעל ומשכחה לה נמי כגון שהקשה לאסור
ואמרו לאותה ערוה סבירים שמדויקו לעגמה ואם לא תרצה לעשות כן שיסגנו אותה דבכל כי הני גווי לאו קרקע
עולם היא ולא להכאח עמון של אינם וכל שכן שהגירסא נכונה לדעת הגאונים ז"ל שאמרו אונם כערוה היכי
דמי וכו' רבה אין אונם כערוה שאין קושי אלא לדעת משכחה לה כשמתקשה לאסור או שהעלה לבה טינה
נתחל ל"ד לדבריהם כתיב והשם שוין בדברי ובי משכחה לה לרבה כגון דאמרי לה הכעלי לאיש פלוני והאנסין
מחבטין להעבירה על דם ולא להגאון עצמו . ונמי דעתו אן חסיו ישראל שאנסה לנחמה עמו הכרי . אלא אמרינן בגין ונגלי עניות ושיטות דמיס חסיו להכאח עמון יהרג ולא יעבור . ולא אמרו כהאח עמון שאני
אלא כשאר עבירות דאסור פרהסיא הוא כדאיתמר בהם . ולא יתיקרי נילוי עניות דכרי כהא על נט ישראל בזמנא לאו חסיו מיות ומירות היא אלא גזירת ברי על שם היא כדאמרינן במשכת עובדת אליהם ויביא
נמי קרא לאסור כלל . וכבר כתבו כענין זה סברה מהם במשכת סנהדרין אבל עדיין כגורסא האחרת היפה מחוררת לי מהו שאני משמעות סבטוב כבעל הוא שאוקם לנחמה ולא נערה מאורסא עד שלמדתי מדברי רביט
מנחל ז"ל שק אמר הכותב הנערה הזאת שאנסה סקורה היא דומה גאונם של לרובם ורובו לה ליהרג ולא יעבור אבל משמעותם וזו ונתחן עליה אין לה חסא מותרים וסמחמות מהלכות דביטו ז"ל שכתבו כן יסגור ולא יעבור :

12. Ramban (1194-1270)
(Milchamos Pesachim)

אמר הכותב וזה הקטע אינו אלא אמר רביי קרקע עולם היא אלא כשחזר חכם אולם לבעלה שמתחבר
שיכולין לנשול אותה בעל כרחם אם נאמר שהסגן מה פהא י"ך לך הכל משכחה לה שהסגן
כשעלה לבה טינה דאמרינן תמות ולא תבעל לו וכו' הדין לנאוי דקיי"ל כרבה דאמר הכאח עמון שאני שנס
שאם העלה לבה טינה ימות חף כשעלה לבה טינה תמות ולא תבעל ומשכחה לה נמי כגון שהקשה לאסור
ואמרו לאותה ערוה סבירים שמדויקו לעגמה ואם לא תרצה לעשות כן שיסגנו אותה דבכל כי הני גווי לאו קרקע
עולם היא ולא להכאח עמון של אינם וכל שכן שהגירסא נכונה לדעת הגאונים ז"ל שאמרו אונם כערוה היכי
דמי וכו' רבה אין אונם כערוה שאין קושי אלא לדעת משכחה לה כשמתקשה לאסור או שהעלה לבה טינה
נתחל ל"ד לדבריהם כתיב והשם שוין בדברי ובי משכחה לה לרבה כגון דאמרי לה הכעלי לאיש פלוני והאנסין
מחבטין להעבירה על דם ולא להגאון עצמו . ונמי דעתו אן חסיו ישראל שאנסה לנחמה עמו הכרי . אלא אמרינן בגין ונגלי עניות ושיטות דמיס חסיו להכאח עמון יהרג ולא יעבור . ולא אמרו כהאח עמון שאני
אלא כשאר עבירות דאסור פרהסיא הוא כדאיתמר בהם . ולא יתיקרי נילוי עניות דכרי כהא על נט ישראל בזמנא לאו חסיו מיות ומירות היא אלא גזירת ברי על שם היא כדאמרינן במשכת עובדת אליהם ויביא
נמי קרא לאסור כלל . וכבר כתבו כענין זה סברה מהם במשכת סנהדרין אבל עדיין כגורסא האחרת היפה מחוררת לי מהו שאני משמעות סבטוב כבעל הוא שאוקם לנחמה ולא נערה מאורסא עד שלמדתי מדברי רביט
מנחל ז"ל שק אמר הכותב הנערה הזאת שאנסה סקורה היא דומה גאונם של לרובם ורובו לה ליהרג ולא יעבור אבל משמעותם וזו ונתחן עליה אין לה חסא מותרים וסמחמות מהלכות דביטו ז"ל שכתבו כן יסגור ולא יעבור :

14. Rambam (1135-1204)
Hilchos Yesodei Torah Chapter 5

וקל מי שנאמר בו : יהרג ואל יעבר ! ועבר ולא נהרג — הרי זה מחלל את
השם ;
ואם היה בעשירה מישאל, הרי זה חלל את השם ברבים, ובשל מצות
עשה, שהיא קדוש השם, ועבר על מצות לא-מעשה, שהיא חלול השם.
ואף-על-פי-כן, מפני שעבר באנס, אין מלקין אותו ; ואין צריך לומר שאין
מקמיתין אותו בית-דין, אפילו הרג באנס ;

When anyone about whom it is said: "Sacrifice your life and do not transgress," transgresses instead of sacrificing his life, he desecrates [God's] name. If he does so in the presence of ten Jews, he desecrates [God's] name in public, nullifies [the fulfillment of] the positive commandment of the sanctification of [God's] name, and violates the negative commandment against the desecration of God's name. Nevertheless, since he was forced to transgress, he is not [punished by] lashing, and, needless to say, is not executed by the court even if he was forced to slay [a person]. The [punishments of] lashes and execution

13. Birkei Yosef—R. Chaim Yosef
Dovid Azulai (1724-1806)

ע"כ: (שם בהג"ה) לאשה
לבה עליה וכו'. כתוב בשיטה
מקובלת לכתובות ס"ק דף ע"ו
ע"ג מהספר ז"ל הרב המחירי
כתב בחידושו סק בן סורר
דאסתר על כרחך הו
מוזכרין אותה וכו' ואלו כזה לא
אמרו הכהן הכל מי שאומרים
לה לבי מטמא לי בעל פלוני
ואם לאו אנו סוררים אותך
סורר ולא תעבור וכו' מ"ש
אסתר קרקע עולם היתה מלא
סוס' היא עו' כלום ואף ככר
סליכה אין בידה שמוזכרין
אותה על כרחם עד כאן דנריו
יע"ש : (שם) שרוא כבר

1 כענין שאמרו באנסין, כך אמרו בקולאים.
ביצד? מי שחלה ונטה למות, ואמרו הרופאים, שרפואתו בדרך פלוני
מאסורין שבתורה — עושין.
ומתראין בכל אסורין שבתורה במקום סכנה, חוץ מעבודת כוכבים וגלוי
ערוה ושפיכת דמים, שאפילו במקום סכנה אין מתרפאין בהן.
ואם עבר ונתרפא — עונשין אותו בית-דין ענש הראוי לו.

6. Just as these principles apply regarding being forced [to transgress], they also apply regarding sicknesses. What is implied?
When a person becomes sick and is in danger of dying, if the physicians say that his cure involves transgressing various Torah prohibitions, [the physicians' advice] should be followed. When there is a danger [to life], one may use any of the Torah prohibitions as a remedy, with the exception of the worship of false gods, forbidden sexual relations, and murder. Even when there is a danger [to life], one may not use them as a remedy. If one transgresses and uses them as a remedy, the court may impose the appropriate punishment upon him.

Seems to contradict

19. Shut Maharik
(1420-1480) Italy
Siman #167

18. Aruch Ha'Shulchan
Rabbi Yechiel Michel Epstein (1829-1908)

כח וכתב רבינו הרמ"א גדולה שוינתה בשונג
וסברה שבעלה הוא והוא אתר סותרת לבעלה
ישראל אבל זינתה שסברה שמתר לזנות הוי כמורה
ואסורה לבעלה ישראל עכ"ל דלא כתיב ומעלה מעל
כ"י אלא ומעלה בו מעל וא"כ נהי שסברה שמתר
לזנות הא עכ"ל מעלה כבעלה ולכן אף אם נאמר
דאיסור סותר שינג הוא מ"ס הרי בבעלה מעלה
(כ"ס קק"ד) ואפילו היתה צנועה ונבעלה לאנס ברצון
כדי להציל נפשות רבות מישראל מ"ס לענין זנות
שתאסר על בעלה הוי רצון נפור ואסור יוכיח
שנאסרה על סודי (ס"ט) אבל כשסברה שבעלה הוא
ה"ו שוננת נסורה ונאסנת על כך בסינו ראסרה
נאנסתי ולכן יראה לי דאם יש עדים שהיה ברצון
ואין לה סינו שאינה נאנסת לומר כן וצ"ע ושומה
פשיטא שניינא מקמנה ואין לה רצון כלל וחרשת
נראה דרינה כקמנה ולכן להרמב"ם שסובר דבקרובי
תורה יש לקמנה רצון אם החרשת נשאת בפקחותה
ואח"כ נתתיה וזינתה ברצון הנאסרה לרעה
הרמב"ם ז"ל:

צוד נראה לע"ד להביא דא"י דע"כ אין הדבר תלוי בכוחות
האיסור כדי שנאמר דה"כ שלא נתכוננת לאיסור כגון
שלא ידעה שיש איסור בדבר שתהא מותרת לבעלה דהא
גרסינן במגילה פ"ק (טו, א) וכאשר אבדתי אבדתי כאשר
אבדתי מבית אבא אבדתי ממך ועד השתא באונס והשתא
ברצון שמע מינה דמאותה שעה נאסרה על מרדכי והנה דבר
פשוט הוא יותר מכיעותא בכוחותא כי אסור לא (עשה)
[עשותה] שום איסור ולא היה בדבר אפי' נגזר עבירה אלא
מצוה רבה עשתה שהצילה כל ישראל. ודוע דכן הוא שהרי
כבואה לפני המלך שרתה עליה רוח הקדש כדורשינן והם
(יד, ב) מותלבש אסור מלכות ומינה מוכח דהם שהיה היתה
משבעה נביאות שעמוז לחם לישראל שהרי שרתה עליה רוח
הקדש באותה שעה אשר הלכה לפני המלך אשר מכח זה
נאסרה על מרדכי, וחלילה וחס לומר שתשרה רוח הקדש
מכח מעשה של גנאי, לא תהא כזאת בישראל אלא אדרבה
פשיטא ופשיטא שעשתה מצוה רבה מאד, ובפרט דקרקע
עולם היתה, וכן מציינו ביצל אשת חבר הקני ששכחה הכותב
במעשה דסיסרי ושקל אותו מעשה כביאות האמהות עם
האבות כדאית' בניזי (כג, ב). וכן כתבו וע' רבינו יודא
מפרי"ש ביבמות פרק הבא על יכמתו' וכמזומה אני שהוא
לשון רבינו יצחק עצמו ח"ל הוא דפרכינן בפרק מצות חליצה
(קג, א) ובפרק נזיר (כג, ב) גבי יעל הוא מתהניא מעבירה
זכר עד ולכך הכותב משכתה ודבר זה מותר לעשות עבירה זו
לשמה אפילו היא אשת איש כדי להציל כל ישראל, וכן מציינו
באסתר שהמציאה עצמה לאחשוודש כשעה שלא היה תוכחה
כדי שיתאזה לה ויחיה (כת) [נתן] להתפתות לעשות לה
בקשתה עכ"ל. הרי לך שכתבו התוספות ודבר זה מותר
לעשות ואפילו גבי עבדא דיעל כ"ש וכ"ש בההיא דאסתר
ואפילו הכי נאסרה על מרדכי בעלה משום אונס מעשה שהיה
ברצון, והלא דברים קל וחומר ומה החם ולא היה בדבר שום
נגזר עבירה אלא אדרבה מצוה קא עבדא ואפילו הכי נאסרה
על מרדכי בעלה אשה שנתה חחת בעלה לא כל שכן שהיא
אסורה עליו ואעפ"י שאינה יודעת שיש איסור בדבר דמ"ס
עשתה היא עבירה וצריכה כפרה וחייבת בקרבן.

20. B'Ikvei
Ha'Tzon
Rav Herschel Schachter

והנה ענין זה שכתבו התוס' והרשב"א,
דמותר לאדם לחטוא בכדי שיזכה בעצמו,
ולפעמים אף בכדי שיזכה חברו, מקור הדברים
הוא במס' נזיר (כג:): גדולה עבירה לשמה
ממצוה שלא לשמה, ושמה קאי הסוגיא על
יעל אשת חבר הקיני, שאף שהיתה אשת איש,
ולא הותר איסור ג"ע אפילו במקום פיקו"נ.
מכ"מ להצלת כלל ישראל הותר, וכן הובא
להלכה בב"ש לאה"ע קע"ח סק"ד בשם
מהרי"ק, ובהערות חכמת שלמה שם. ועיי' קובץ
הערות ליבמות (סי' מ"ח סוף אות ו'). ועיי"ש
בקין אורה (לנויר), דלא הותרה עבירה לשמה
אלא במקום שיש מיגדר מילתא. ונראה דבא
לרמו לסוגיית הגמ' יבמות (צ:), דאין כח ביד
חכמים לעקור דבר מן התורה בקו"ע אלא
להוראת שעה ולמגדר מילתא. ומדברי הקרן
אורה מתבאר שיש קשר בין ב' סוגיות הללו.

22. Mishpat Kohein

(page 336)

Rav Kook (1865-1935)

וכפי הנראה שהטעם הוא, דס"ל דא"י לעולם
 כרבים דמו, כמש"כ, דהקהל שבא"י חשוב ככלל
 ישראל, ובבל, כיון שאז היתה רוב האומה כפי
 הנראה בבבל. הי" ג"כ דינה ככל ישראל, וכיון
 שתקנו אז חכמים שוב אין משנים. ובאמת יוכל
 להיות. שאם היו רוב ישראל בארץ אחת משונה
 בטבעה יודו להרא"ש.

23. Igros Moshe

Rav Moshe Feinstein
 (1895-1986)

וא"כ כשהוא להיפוך שגבור על פלגיא ליהרב
 ולמות והוא רוצה להצילו בסכנה ודאית שותא ימות
 ויהרב תהחיו אף שזה שגבור עליו הוא ת"ח ובעל
 מעשים והוא שיכול להצילו בחייו וזו ע"ה אסור לו
 להציל בחייו דהרי רואה דעתה דמא דחבריה לא
 סומק לענין זה דמא דיריה סומק שלכן אסור להצילו
 בסכנה ודאית של עצמו. וזה שפסום ולוליינוס אחים
 שאמרו על עצמם שקר שהם תרגו בת המלך כדי
 להציל את ישראל כדאיתא בתענית דף י"ח ברש"י
 וכן ברש"י ב"ב דף י" אף שמשמע שהם לא היו
 בכלל הגזירה מרחויגן שעשו דבר היותר גדול שהרי
 בשביל מצוה זו אין בריה ימולה לעמוד במחיצתן
 כדאיתא בגמ' שם הוא משום דהגזלת ישראל שאני.
 אבל לחכמים עצמו רק לספק שאפשר שגם הוא יהיה
 אין ספק שלו עושה להחשיב כגבור ודאי על פלוגי
 שימות מאחר שאפשר שיוצלו שניהם לכן אף שאין
 לחייבו בילעיל צ"מ ושא"י.

21. Noda B'Yehuda

(y.d. #161)

R. Yechezkel Landau
 (1713-1793)

דמ"ב גוף דין זה שיהיה נומר לחטא א"ס לזנות בלחן כדי
 להציל נפשות אינו תורה, ולא ישר בעיני מה שראיתי
 בלחה תשובה, ולפי שאני לפת עמה נכסר לא אוכל לזכור
 בלחה תשובה, וכמוזמה אני שהיא תשובה בית יעקב [ס"י
 ל"ט], בלחשים ונשים שהלכו בדרך וקס עליהם ארכיליסטוס
 אחד נשדה עם הזכרות ליסטים שמוחו להרוג את כולם,
 וקמה אשה אחת מהם אשה יפת תואר מאלד והתחילה
 להשפיל עם האיש ראש הליסטים בדברים, עד שפתחו
 בחלקת לזונה שנתחזה לה ונבעלה לו כישר מן הלד, ועל ידי
 כן הילדה את בעלה עם כל הנפשות, ופסק בתשובה היא,
 ששפיר עבדה ומזוה רבה עבדה ששלטו לה להציל נפשות,
 רק ששפ"כ נאסרה על בעלה, והציא ראה מאסמה. ואני
 אומר כיון שאמרו רז"ל [ספחים כ"ה ע"א] ככל ממרשאין
 חוק מעבודה זרה וגילוי עריות ופסיוס דמים, א"כ כשם
 שאין ממרשאין בשלש עבירות הללו, כך אין מציילן בהם
 נפשות. ולזנב דרחמנא שריה בלחה שקרקע עולם היא
 [סנהדרין ע"ד ע"ב], היינו שהיא אנוסה על גוף הביאה, אבל
 היא שריה אנוסה על גוף הביאה, ואלרבה היא משמלת
 לה להציל נפשות, לא מקרי קרקע עולם, ואשה ואיש שזים
 ומהרג ואל תעבור, ואסור שאני, שהיתה להלל כלל ישראל
 מהודו ועד כוש, ואין למדין הלל יסידים מהלל כלל
 ישראל מנער ועד זקן מהודו ועד כוש, ושם היה סהוראח
 מרדכי ובית דין, ואולי בזה הקודש.

ומה ערפה לומר ללמוד הלכה למעשה מן אנדה ומדברי
 המדרש במקום שאין הגמרא סותרת לה, וכמו
 שבירושלמי [פאה ס"ב הל' ד'] איתא, שאין למדין לא מן
 הלכות ולא מן אנדות ולא מן
 התוספתות אלא מן הגמרא.*
 ועל זה נאמן מעלתו לומר, כי
 יסי דמן התוספתות נתבאר

המ"ה מן המחבר
 * עין בחזקת הרשב"א סימן
 שלי, וצ"ח בספר באר יעקב בחלק
 אה"ע סימן ק"יט.

HAARETZ.com

Home > Print Edition > Opinion

Published 09:50 05.10.10 | Latest update 09:50 05.10.10

Israeli rabbi: Honey-pot sex is kosher for female Mossad agents

Rabbi Ari Schvat's ruling appeared in a study, 'Illicit sex for the sake of national security,' published by the Tzomet Institute, which studies the interface between religion and modernity.

By DPA

An Israeli rabbi has given his blessing to female agents of Israel's foreign secret service, Mossad, who may be required to have sex with the enemy in so-called "honey-pot" missions against terrorists.

Rabbi Ari Shvat's ruling appeared in a study, "Illicit sex for the sake of national security," published by the Tzomet Institute, which studies the interface between religion and modernity.

But Schvat wrote that honey-pot missions are not just a thing of modern-day espionage - such as the late 1980s capture of Mordecha Vanunu, the Israeli nuclear technician who revealed details of Israel's nuclear program, or the January 2010 assassination of terrorist Mahmoud al-Mabhouh in Dubai. Both cases reportedly involved a Mossad female lure.

In fact, honey-pot missions are rooted in Biblical lore.

Queen Esther, who was Jewish, slept with the Persian king Xerxes around 500 BC to save her people, Schvat noted. Yael, wife of Hever, slept with the enemy chief of staff Sisra to tire him and cut off his head, according to tradition.

There is a catch, however, for married honey-pots. "If it is necessary to use a married woman, it would be best [for] her husband to divorce her. ... After the [sex] act, he would be entitled to bring her back," Schvat wrote.

"Naturally, a job of that sort could be given to a woman who in any event is licentious in her ways."

Male agents in Mossad apparently have no limitations on sleeping with the female enemy, as they were not mentioned in the writings.

Schvat's study was praised by Tzomet's director, Rabbi Yisrael Rosen, who added that "women employees of the Mossad are probably not going to come consult with a rabbi" before their missions.